

РЕШЕНИЕ

№ 9661

гр. София, 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10860** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, подадена чрез юрк. Т., срещу Решение № 3032 от 11.08.2025 г. на СРС, НО, 114-ти състав, постановено по НАХД № 7231/2024 г.

Релевират се доводи, че решението е неправилно и необосновано. Оспорват се изводите на районния съд за допуснато процесуално нарушение свързано със съставянето на АУАН по реда на чл. 40, ал. 2 ЗАНН. Изтъква се, че с писмо с изх. № ППН-02-283#3/22.05.2023 г. към Политическа партия "Права Реформи Алтернатива Възможности Отговорност Толерантност и Обединение /ПП „ПРАВОТО“/ е била отправена покана да се яви упълномощен или законен представител на 31.05.2023 г. в 10:00 часа в сградата на КЗЛД за съставяне и връчване на АУАН. Писмото е изпратено на адреса на партията, на електронния ѝ адрес и чрез „Български пощи“. От партията е било депозирано и възражение срещу АУАН, след като същият е бил връчен по реда на чл. 18а АПК чрез залепване на уведомление. Изразява се и несъгласие с мотивите на СРС за нарушаване на правото на защита на нарушителя. В тази връзка се подчертава, че НП е издадено след като е взето предвид и подаденото от ПП възражение срещу АУАН. Сочи се също така, че извършеното от ответника нарушение е второ по ред, като предходно издаденото НП е било потвърдено от АССГ с решение, постановено по КНАХД № 12704/2024 г. Иска се отмяна на съдебния акт и потвърждаване на НП.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Т., моли за отмяна на решението по съображенията

подробно изложени в жалбата.

Ответникът - Политическа партия "Права Реформи Алтернатива Възможности Отговорност Толерантност и Обединение / ПП "ПРАВОТО"/, чрез председателя й М. К., в отговор на касационната жалба от 21.10.2025 г. и в съдебно заседание, моли решението на въззивния съд да се потвърди като правилно и законосъобразно. Иска се присъждане на направените по делото разноски, включително адвокатски хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, II касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства е установил следното:

С НП № 018/29.12.2022 г., издадено от председателя на КЗЛД, влязло в сила на 15.06.2025 г., на основание чл. 86, ал. 1, вр. с чл. 11, т. 4 и чл. 87, ал. 3 от ЗЗЛД, на Политическа партия „ПРАВОТО“ е била наложена имуществена санкция в размер на 3200 лв. за извършено нарушение на чл. 25е, ал. 1 от ЗЗЛД. Същото е било потвърдено от СРС, а с Решение № 20575/15.06.2025 г. на АССГ, I касационен състав, е оставена без уважение касационната жалба на ПП „ПРАВОТО“.

На 15.02.2023 г. ПП „ПРАВОТО“ е била регистрирана за участие в изборите за народни представители, насрочени за 02.04.2023 г., съгласно Решение № 1669-НС/15.02.2023 г. на Централната избирателна комисия (ЦИК).

Съгласно т. 8 от решението на ЦИК, към приложените документи към гореописаното заявление е бил приложен Списък, съдържащ имена, ЕГН и саморъчен подпис на заявени 3459 избиратели, подкрепящи регистрацията на партията за участие в изборите за народни представители, насрочени за 02.04.2023 г.

Във връзка с подадено заявление от председателя на ПП „ПРАВОТО“, с

Решение № 1706-НС/27.02.2023 г. на ЦИК регистрацията на политическата партия за участие в изборите за народни представители на 02.04.2023 г. била заличена.

С писмо с изх. № ППН-02-121/22.02.2023 г. от КЗЛД било изпратено искане до Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване“ (ГД ГРАО) към Министерство на регионалното развитие и благоустройство за предоставяне на заверени копия на протоколите от извършените от дирекцията проверки, съдържащи информация за починалите лица и датата на смъртта, констатирани в предоставените списъци с данни на избирателите, подкрепящи съответните политически субекти за участие в изборния процес.

С писмо с вх. № ППН- 02-121#1/06.03.2023 г. до КЗЛД е изпратена исканата от ГД ГРАО информация, а именно заверени копия на протоколите от извършените проверки на списъците с избиратели и поименен списък на починалите лица, включени в списъците на съответните партии, съдържащ номер на страница в подписката, ЕГН, три имена и дата на смърт, записан на електронен носител. От предоставената информация било установено, че ПП „ПРАВОТО“ е обработила личните данни (три имена и ЕГН) на 43 броя починали физически лица.

На заседание, проведено на 12.04.2023 г. и обективирано в Протокол № 12/12.04.2023 г., КЗЛД приела решение да бъде извършена проверка относно обработването на лични данни на починали лица от страна на политически партии и коалиции при произвеждане на изборите за народни

представители на 02.04.2023 г.

С писмо с изх. № ППН-02-283/02.05.2023 г. от КЗЛД било изпратено искане до ЦИК за предоставяне на заверени копия на хартиения носител на страниците от Списъка на избирателите, подкрепящи регистрацията на ПП „ПРАВОТО“ в ЦИК за участие в изборите за народни представители, насрочени за 02.04.2023 г., където са вписани данните на починалите лица. В отговор в КЗЛД постъпва писмо вх. № ППН- 02-283#1/12.05.2023 г. от ЦИК, с приложени заверени копия на страниците от Списъка на избирателите, подкрепящи регистрацията на ПП „ПРАВОТО“ в ЦИК за участие в изборите за народни представители, насрочени за 02.04.2023 г.

Въз основа на горните доказателства от КЗЛД е констатирано, че от общо 43 броя починали лица имало съвпадение на имена и ЕГН за 37 броя (приложен списък на починалите лица, чийто лични данни са обработени от партията).

С писмо с изх. № ППН-02-283#2/18.05.2023 г. от КЗЛД изискали от ПП „ПРАВОТО“ становище относно обработването на лични данни на физическите лица, починали преди издадения Указ № 28/31.01.2023 г. на Президента на Р. България за насрочване на избори за НС на 02.04.2023 г., включително и информация относно правното основание за обработване на тези данни съгласно чл. 25е от ЗЗЛД.

С писмо с вх. № ППН- 02-283#5/13.06.2023 г. е депозиран отговор от ПП до КЗЛД.

Предвид посочените констатации Комисията приема, че на 06.03.2023 г. (дата, на която са получени индивидуализираните списъци от ГД ГРАО, писмо вх. № ППН-02-12ИИ/06.03.2023 г.) в [населено място], по безспорен и категоричен начин е установено, че при осъществяване на дейността си, в периода от 02.02.2023 г. (дата на влизане в сила на Указ № 28/31.01.2023 г. на Президента на Р. България, обн., ДВ, бр. 11/02.02.2023 г.) до 14.02.2023 г. (датата на внасяне на списъците на избирателите, подкрепящи политическата партия за участие в изборите за народни представители на 02.04.2023 г. в ЦИК) ПП „ПРАВОТО“, в качеството на администратор на лични данни съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, е обработила без правно основание и в нарушение на обществения интерес лични данни (три имена и единен граждански номер) на 37 броя починали преди влизане в сила на Указ № 28/31.01.2023 г. на Президента на Р. България. Тези починали лица са били вписани в Списъка на избирателите, подкрепящи регистрацията на партията в ЦИК за участие в изборите за народни представители, насрочени за 02.04.2023 г., представен в ЦИК на 14.02.2023 г., в нарушение на чл. 25е, ал. 1 от ЗЗЛД.

С писмо с изх. № ППН-02-283#3/22.05.2023 г. към ПП „ПРАВОТО“ била отправена покана да се яви упълномощен или законен представител на 31.05.2023 г. в 10:00 часа в административната сграда на КЗЛД за съставяне и връчване на АУАН. Поканата била изпратена чрез „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД на адреса на управление на ПП „ПРАВОТО“ - [населено място], р-н И., [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 33, но същата не била получена.

На 31.05.2023 г. в отсъствие на представител на ПП „ПРАВОТО“, на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и в присъствието на двама свидетели, бил съставен АУАН № 7/31.05.2023 г. на ПП „ПРАВОТО“ за извършено нарушение на чл. 25е, ал. 1 от ЗЗЛД. Актът бил предявен и връчен на председателя на политическата партия на 20.06.2023 г. Срещу АУАН е подадено писмено възражение с вх. № ППН-02-283#6/30.06.2023 г., в което били изложени доводи, сходни с тези от жалбата.

Въз основа на така съставения АУАН на 08.08.2023 г. председателят на КЗЛД издал обжалваното НП № 007/08.08.2023 г., с което наложил на ПП „ПРАВОТО“ на основание чл. 86, ал. 1, вр. с чл. 11, т. 4 и чл. 87, ал. 3 от ЗЗЛД, имуществена санкция в размер на 5000 лв. за извършено нарушение на чл. 25е, ал. 1 от ЗЗЛД.

За да отмени НП въззивният съд е приел, че съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя в

случая е извършено без същият да е бил поканен за това, без да е уведомен, че започва административнонаказателно производство срещу него, което се явява процесуално нарушение, изначално опорочаващо цялата административнонаказателна процедура, тъй като съществено е ограничило правото на нарушителя на защита, лишавайки го от участие в една от фазите в производството.

Решението е валидно, допустимо и правилно. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Неоснователни са възраженията на касатора, че АУАН е съставен законосъобразно по реда на чл. 40, ал. 2 ЗАНН, респ. че правото на защита на нарушителя не е засегнато с арг., че е било подадено възражение срещу него, което е обсъдено преди издаване на НП.

Настоящият състав намира, че правилно въззивният съд е квалифицирал допуснатото нарушение на процедурата по съставяне на АУАН като съществено, което е довело до ограничаване правото на защита на ПП „ПРАВОТО“. Разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН допуска акт за установяване на административно нарушение да се състави в отсъствие на нарушителя, когато той е известен, но не може да бъде намерен или след покана не се яви за съставяне на акта. За реализирането на тази процесуална възможност е необходимо и достатъчно да е отправена покана, която да е надлежно връчена (съобщена), а нарушителят да не се яви. В конкретния случай е съставена покана с изх. № ППН-02-283#3/22.05.2023 г., но същата не е била връчена надлежно на адресата, видно от представеното по делото копие на известие за доставяне на „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД, с направено отбелязване, че пратката не е потърсена от получателя. Противно на твърденията в жалбата по делото липсват доказателства за връчване на поканата на електронен адрес на ПП - [електронна поща], както и за уведомяване на обявения в Регистър БУЛСТАТ мобилен телефонен номер. От касатора не са ангажирани и доказателства за връчването на поканата за съставяне на АУАН чрез общинската администрация или чрез органите на МВР (както това успешно е било сторено впоследствие при връчването на вече съставения АУАН и НП).

С оглед изложеното, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Разноски: Неоснователна е претенцията на ответника за присъждане на разноски независимо от изхода на спора доколкото по делото не са ангажирани от негова страна доказателства за реалното им заплащане – в брой или по банков път.

В съдебно заседание проведено на 13.02.2026 г. от представляващия ПП „ПРАВОТО“ е депозирано по делото и искане за сезиране на Конституционния съд на Република България на основание чл. 150, ал. 2 от КРБ, който да отговори на следните въпроси:

1. Относно принципа на правовата държава и вината: Конституционносъобразно ли е налагането на обективна административнонаказателна отговорност на политически партии за неверни данни (в т.ч. на починали лица) в списъците за регистрацията (чл. 133 от ИК), при положение че партиите действат в условията на обвързана компетентност спрямо решенията на ЦИК, нямат достъп до регистрите на ГРАО за проверка и са длъжни да предадат оригиналните списъци на държавния орган без право на корекция?

2. Относно финансовата дискриминация (Имуществения цензур): Съответства ли на принципа на равенство (чл. 6, ал. 2 от КРБ) и на правото на свободно сдружаване (чл. 12 КРБ) практика, при която партии без държавна субсидия биват санкционирани с еднакви по размер глоби за статистически неизбежни грешки в подписките (починали лица), което води до запори от НАП и невъзможност за участие в кампанията, докато субсидираните партии покриват същите глоби с

държавни средства?

3. Относно политическия плюрализъм и равенството: Нарушава ли се чл. 6, ал. 2 и чл. 11 от КРБ чрез налагане на идентични по размер санкции, които за партиите без държавна субсидия съставляват „имуществен цензур“ и фактическа забрана за участие в избори (чрез запори от НАП), докато за субсидираните партии са безвреден оперативен разход, покрит с публични средства?

4. Относно информационното затъмнение: Нарушава ли се правото на равно избирателно право (чл. 10 КРБ) чрез „Споразумения“ в обществените медии (БНТ), които изолират новите кандидати от гледаемо време и ограничават броя на изявите им, превръщайки ефира в монопол на статуквото?

5. Относно двойния стандарт и правото на избор: Допустимо ли е държавен орган (КЗЛД) да се самосезира селективно за починали лица в подписките на партиите, като същевременно не носи отговорност за наличието на „мъртви души“ в официалните избирателни списъци, с което се създава изкривена изборна среда?

6. Относно институционалния блокаж: Съвместимо ли е с правовата държава (чл. 4) бездействието на специализирани органи като КЗД, които чрез необосновано забавяне на преписки (въпреки решения на ВАС) отказват да се произнесат по жалби за дискриминация в изборния процес, докато същият приключи.

Настоящият състав счита, че поставените въпроси не попадат в правомощията на Конституционния съд, регламентирани в чл. 149, ал. 1 от КРБ. Със същите не се цели обявяване на противоконституционност на определена законодателна норма, нито даване на задължително тълкуване на Конституцията. Не е в правомощията на Конституционния съд и отстраняване на законодателни пропуски, нито последният притежава законодателна инициатива.

От друга страна искането може да се отнася само до решаваща за изхода на делото разпоредба. Затова аргументираната и цялостна преценка на приложимото право от сезиращия съд е задължителен елемент от неговото искане до КС. Без такава преценка изискването на чл. 18, ал. 3 от ПОДКС би останало напълно неизпълнено, респ. преценката на КС за неговата компетентност да се произнесе (чл. 13 от ЗКС) ще бъде предопределена: ако оспорената законова норма не е доказано приложима като решаваща за изхода на делото по същество пред сезиращия съд, К. съд не е компетентен да се произнесе по смисъла на чл. 150, ал. 2 от Конституцията. Ключово условие за неговата допустимост е дали искането се отнася за законова норма, произнасянето на КС по чието съответствие с Конституцията ще може да бъде взето предвид при решаването на делото по същество от сезиращия съд. Установяването на противоконституционност на разпоредба, която няма отношение към предмета на делото и съответно за неговото решаване, е не просто безпредметно, а несъвместимо с компетентността на самия КС. Доколкото с поставените въпроси не се цели установяване на противоконституционност на дадена разпоредба, нито същите са решаващи за изхода на настоящия спор, то искането за сезиране на Конституционния съд следва да бъде оставено без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, II касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3032 от 11.08.2025 г. по НАХД № 7231/2024 г. на СРС, НО, 114-ти състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ПП “ПРАВТО” за сезиране на Конституционния съд на

Република България на основание чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: